

Pionneke 2 mazzelt met 4 - 2 winst in degradatiekraker tegen Kerkrade

Zelfsturend team in degradatiegevaar. Na de drie verloren matches tegen de koplopers *Schaesberg1*, *Maastricht2* en *Heerlen* had *Pionneke2* evenveel matchpunten (2) als hekkensluiter *Kerkrade*, dat in ronde 4 eindelijk tegen *Heerlen* de eerste winst pakte. Met een ca. 100 punten hogere gemiddelde rating en met de LiSB-voorzitter aan het tweede bord waren de Kerkradenaren er afgelopen zondag (04.03) natuurlijk op gebrand om hun laatste plaats aan ons over te doen. Met vooruitziende blik had Dai Heinen ons, als de onvolprezen teamleider die hij is, in naargeestige kleuren en geuren al voor het dreigende degradatiespook gewaarschuwd, vooral via de media trouwens. Momenteel vindt Dai's aansturing namelijk vooral op afstand plaats, als van een dirigent wiens stokje voor het orkest alleen op een videoscherm te zien valt. Tegen *Kerkrade* moest hij net als tegen *Schaesberg* wegens huiselijke verplichtingen verstek laten gaan.

Of zo'n experiment met een zelfsturend team op den duur goed gaat is natuurlijk maar de vraag. Geen wonder dus dat uw herboren verslaggever in neerslachtig gepeins verzonk, toen hij op eigen houtje van Sittard richting het Terwinseler „Sjtaater Hoes“ reed. Als je door Brunssum rijdt, word je al niet vrolijk van de associatie met een wegens gebrek aan integriteit uitverkoren wethouder, vervolgens slaat je navigatie helemaal op til door het labyrint van wegen rondom de Buitenring van Parkstad Limburg, en nader je tenslotte Kerkrade, dan kan je alleen maar mismoedig huiveren bij het fantoom van die opwaaiende blaasonstekingen bij Kirchröadsjer majorettes. Nee, Kerkrade is niet bepaald de plaats waar je voor een degradatiekraker wilt zijn: Roda JC had vrijdag al met 0 - 3 van Heracles verloren, des schakers wraak zou hier wel eens zoet kunnen zijn!

Onverwachte hulp van een „Houdini“ uit Dubai. In dergelijke momenten van zwakte doe ik vaak een beroep op ervaren professionals, die onwelkome emoties subiet door een paar rake adviezen weten te neutraliseren. Wie kon ik bij het naderen van het Roda-stadion dan ook beter bellen dan mijn goede vriend Aleksei, die momenteel wat akkefietjes in Dubai aan het regelen is?

„*Let's shake hands and work together, beste Hans*“, begon hij meteen, terwijl hij synchroon zijn Russische one-liners vertaalde. „*Listen*, ik heb het echt helemaal gehad met Roda, ik wil die 2 miljoen liever in het Limburgse schaken steken, maar dan wel zonder die vergadertijgers van de LiSB! De enige hobbel die ik nog moet nemen is het voorzitterschap, dat geeft *Kerkrade* nooit uit handen, zolang het in de eerste klasse blijft. Mijn plan: Jij wordt vandaag de *game changer, and so they will be completely put off!*“

„Moet je dan wel bij mij zijn, Aleksei? Neem Simon, die speelt heel constant, hij houdt altijd een zee van tijd voor trucjes over! Ik speel traag en aan het laatste bord, man.“

„Jij zet de toon, kerel. En dan flippen de andere vijf borden als dominostenen om!“

„Ik zou niet weten hoe, Aleksei, ik heb al moeite genoeg mijn geschonden reputatie van schaakverslaggever te herstellen.“

„Kijk, het gaat om *intimidation and nothing else, my guy*. Je hoeft niet te winnen, het is al genoeg om jezelf in een verloren positie te manoeuvreren, om je vervolgens te laten opsluiten en dan *out of the box* het moreel van je tegenstander door verlamdend tegenspel te breken. Met een beetje bluf wordt het nog remise en dat doet al wonderen!“

Bluf je een ongeluk! Alsof Aleksei helderziend was beschreef hij inderdaad hoe het die middag bij **Hans** (zwart aan bord 6) in zijn werk zou gaan:

	„Look here, eerst laat je je een loer draaien. In plaats van het slimme ...“ 26. f3 (27. gxf3 Lxf3† 28. Kg1 Te8 gevolgd door e4) „geef je één, twee pionnetjes weg“: 26. ... Te8 27. Lxf4 Kf7 28. Txe5 Tg8 29. ... „en met wat welwillendheid van je tegenstander laat je je met de (zwarte) koning helemaal opsluiten: ↓“
Akkerboom+Korotaev met zwart aan zet (26)	

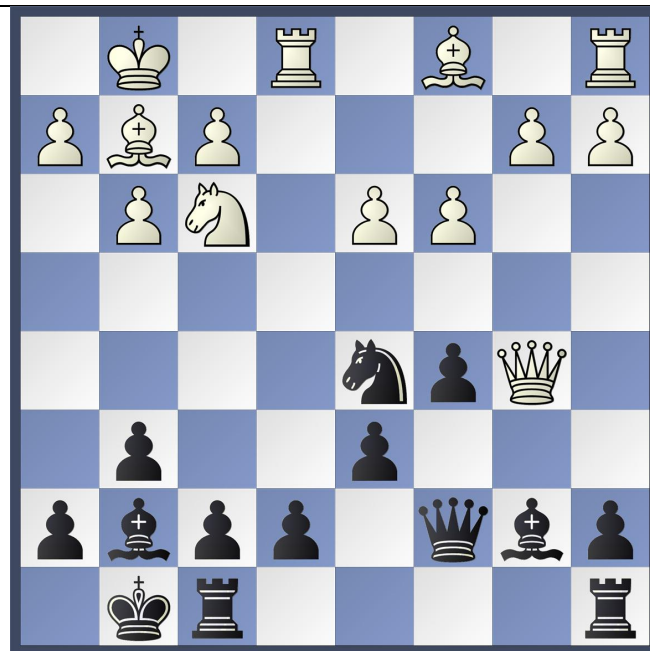
	„Met Frits is hier nog wel wat te halen, maar wit zit ook klem en zonder actief spel“ 37. Lh4 Te7 38. Ld6 Te6 39. Lf4 Te7 40. Lg5 Te5 41. Lh4 b5 42. a3 Te8 „leidt dit onherroepelijk tot remise!“ En zo begon na 2½ uur spelen (½ - ½) de rest van de match. ↓
Akkerboom+Korotaev, maar wit aan zet (37)	

Sla mij maar over. Helaas had **Robin Meinders** (wit aan bord 3) Aleksei's wekroep kennelijk niet gehoord. Hij keek na zijn nederlaag wat bedremmeld en gaf mij vol zelfverwijt het goed leesbare notatiebiljet, ik begreep het, daar kon ik beter niet teveel woorden aan vuil maken. Tegen een Philidor probeerde Robin een Joegoslavische aanvalsset-up, hij offerde eerst een e- en later nog een f-pionnetje, maar de zwarte koning lachte in zijn vuistje, veilig achter een hek van pionnen plus loperfianchetto.

Tegen 17:00 stonden we een bordpunt achter ($\frac{1}{2}$ - $1\frac{1}{2}$), was dat nou jouw opzetje, Aleksei?

Over de afloop van dit spektakel viel nog weinig te zeggen. Ton Geenen (wit aan bord 5) stond zo goed als gewonnen en Simon Karsten (zwart aan bord 4) had met voordeel twee lichte stukken voor een toren en twee pionnen geruild. Aan bord 1 en 2 wisselden de kansen in een rommelige situatie, met rommelige notatie, voortdurend, we hadden nog geen idee wat Ernest Gerritsen (zwart, 2) en Rob Loose (wit, 1) konden maken.

Leuke tactiekjes. De match was door *Kerkrade* met een minder fraaie ontvangst ingeluid, zodat er voor onze voorzitter Ton en *homo novus* Simon – „Aufsteiger“ zeggen de oosterburen – alle reden was om voor een paar onaangename verrassingen te zorgen. Toen we een kwartiertje voor de officiële begintijd bij het „Gemeenschapshuis het Sjaater Hoes“ waren aangekomen, had men ons namelijk op een fraai stukje organisatorische intimidatie onthaald. Daar wisten Simon en Ton echter wel raad mee:

15. ... (Zwart ruilt twee lichte stukken voor een toren en twee pionnen) ...
en uiteindelijk was de promotie van een zwarte vrijpion niet meer tegen te houden →

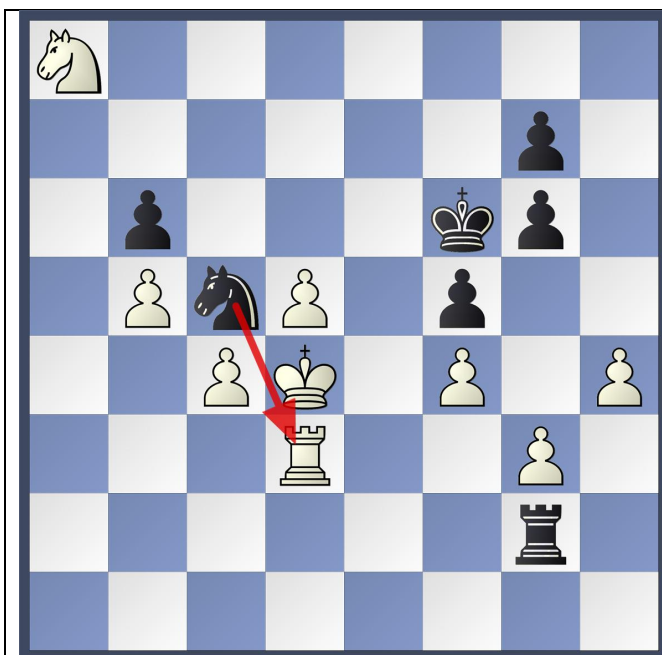
Simon met zwart aan zet (15)

Het mag zo zijn dat het Sjaater Hoes reclame maakt met teksten als „Alle zalen zijn in 2008 geheel gerenoveerd. Tevens een thuishaven voor diverse verenigingen, die met veel plezier hun hobby beoefenen in 't Sjaater Hoes.“

We hadden vanuit de foyer inderdaad leuke inkijkjes in allerlei gezellige zaaltjes met feestelijk gedekte tafeltjes, maar niemand kon ons zeggen waar we precies moesten zijn, de Sjaater gastheren moesten nog een plekje vinden.

Uiteindelijk werden we naar de koude, kille gymnastiekkelder gedirigeerd. Daar werd **Simon** evenwel niet ← warm of koud van ...

($1\frac{1}{2}$ - $1\frac{1}{2}$) na ruim vier uur spelen.

In een Scandinavische partij won hij twee pionnen en maakte met
62. Pxb6 Pxd3
63. Kxd3 Txc3†
64. Kxd4
 de weg voor promotie van een pionnetje vrij →

Ton met wit aan zet (62)

Ja, toen we, in het Sjaater Hoes aangekomen, naar tekenen van leven van onze tegenstanders zochten, bleek de enige aanwezige *Kerkrade*-schaker nog druk aan het telefoneren om zijn team bij elkaar te grabbelen.

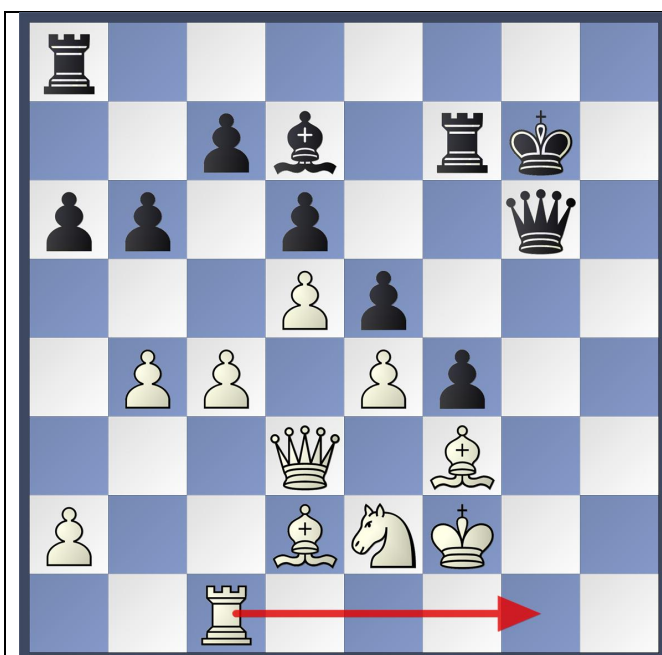
Uiteindelijk kwamen we dus in de gymzaal terecht en zowaar druppelden onze tegenstanders daar allengs binnen. Even na 13:10 waren borden en stukken opgesteld en kon het feest beginnen.

De hoffelijkste Kerkradenaar vroeg of we 10 minuten extra op de klok wilden hebben. Nee, en ook een klacht wilden we niet indienen, volgens **Ton** was het beste antwoord

← de strijd op het bord ...

(2½ - 1½) drie minuten na Simon.

Twee keer driemaal dezelfde stelling met dezelfde voorzitter aan zet. We hadden nog een half puntje, liever nog een heel punt nodig. Als we geluk hadden, wonnen we misschien wel met 4½ - 1½, het kon echter even goed nog 2½ - 3½ worden.

Rob met wit, maar zwart aan zet (31)

Op het eerste en tweede bord leek het eerder Russische roulette, Aleksei, dan een verstandig potje schaak. De ene keer liep zwart de winnende voortzetting mis, de andere keer wit.

Rob's tegenstander vluchtte met de dame naar **f6**, maar hij had beter met **31. ... Th8** de aanval op de witte koning kunnen inzetten, en dat liet hij tot twee, drie keer toe na. Even later speelde Rob het verzwakkende **35. c5**, maar uiteindelijk won hij, terwijl hij zelf schaak stond, door een vilein aftrek- en tegenschaakje: (3½ - 1½) twee minuten na Ton.

Wie dacht dat de zaak daarmee wel bekeken was, kwam bedrogen uit, de LiSB-voorzitter

leverde met Ernest nog tot zes uur een gevecht op leven en dood. Wat stond er dan nog op het spel, zou je zeggen? Nou, nogal wiesde, de eer van de degradatiekandidaat!

	Zwart was eigenlijk met groot voordeel uit de opening gekomen, maar gaf geleidelijk het spel uit handen. Dat cadeautje werd niet echt met beide torens aangegrepen, zoals de stelling na de 36ste zet van zwart laat zien: De prachtige, profijtelijke doorbraak 37. Txe6 Lxe6 (38. Txe6 Tc8 39. De3 Kf8 40. Txe7 Th8 en mat in 2 zetten) had de eindstand op (3½ - 2½) gebracht, maar men speelde door, men →
Ernest met zwart, maar wit aan zet (37)	

	→ speelde door, „herhaling van zetten“ na zet 61 van wit werd door geen van beide spelers geclaimd of opgemerkt, totdat Ernest 63. Tg3 Df2† (met Dd2† had hij volgens Frits kunnen winnen, <i>but who cares?</i>) speelde en na 64. Tf3 Dd2† wederom „herhaling van zetten“ optrad. De LiSB-voorzitter plaatste in deze reeks zetten de zwarte stukken <i>zonder aarzeling (a tempo)</i> met evenveel geweld op het bord als, beste Alexei, partijleider Chroestsjov in 1960 tijdens een VN-vergadering deed, toen hij met zijn schoenen op de ← tafel sloeg.
→ Door al dit geweld murw geslagen besloten de beide contrahenten na 65. Kg3 Dg2† wijselijk tot remise: Eindstand 4 - 2 Ernest met zwart, maar wit aan zet (63)	

Al met al een bewogen middag, maar waarom eigenlijk, Aleksei? Zou iemand in de gaten hebben gekregen, dat jij zelf binnen de kortste keren *LiSB-captain* zult zijn?

08.03.2018
Hans Akkerboom